

СПИСАНИЕ ЗА ДЪЦА

Есень.

Отиде си хубавото лѣто —
Всичко на земята погрознѣ;
Вижъ, какъ скоро ето и полето—
Равно и широко — запусѣ.

Нѣма, нѣма мила лѣтна хубость;
Нѣма пролѣтни прѣкрасни дни:
На небето мрачно—слънце съ радостъ,
Златно, то прѣстана да трепти.

Вечъ настана грозна, тжжна есень.
По балкани лаятъ ей мъгли;
А и вѣтъръ хладенъ пѣе пѣсень,
Пѣй—въ душата буди салъ тжги.

Ив. Боневъ.